

Craoviensis Studii. Univ. Jyell.

Sacrae Rosarii Familium

1621.

Præfata 2848.

Vitellii Jacobii: Sacrae hendeceagl-
tabus in Alma Acad. Crao. stu-
diviae Juventutis - Rosarii famu-
litium instauranti.

С. БИБЛИОТЕКА
СВЯТЫХ СЛАВЯНО-
СЕРБОВЪ И РУССКИХЪ

1198

I. Nov. St. 0

P

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002067

P Æ A N
HENDECASYLLABVS

I N

Alma Acad. Cracou. Studioſæ

I V V E N T V T I

Vetustum Sacratissimi ROSARII Famulitium ad Ædem SS. TRINITATIS Dominica Prima Octobris. Anno Domini, 1621.

I N S T A V R A N T I.

A

M. IACOBO VITELLIO Collega Minore,
Ordinario Eloq. Professore.

Impensis G. D. Bartholomei Nowodvorski.

CRACOVIAE,

In Officina Typogr. Matthiæ Andreouiensis.

Illustriffimi & Mag. Domini
IOANNIS Comitis in Tęczyn Palatini Crac.
Filijs Illustribus et Magnificis,
DD. GABRIELI, CHRISTO-
PHORO, & STANISLAO, magnæ
ab auita virtute spei, Iuuentuti Heròico in
Acad. Crac. studio florentissimæ.

Magna domus vestræ & patriæ ornamenta, eademq;
Præclarissima in hoc pignora Gymnasio
Sacratissimi & incrementa Rosarij, & iste
Cum studio feruens Religionis amor
Firma sibi & certissima fundamenta, suasq;
Spes locat in vestræ nobilitate domus.
A vobis patriæ splendentia sidera, lucem
Mutuat ista frequens Partheniaca cohors.
Nulla est cura magis potior vernantibus annis
Quàm quæ se sancto mancipat officio
Cælicolum Matri. hæc cunctorum Proma bonorum
Certumq; humano perfugium generi.
Hic studij nostri est horoscopus hinc bona quæque
Artibus affudent optima fata bonis.
Hanc itaque ô decora inclyta, & Heroum alma propago;
Præclaræ stirpi hanc accipitote Pharon.
Ut vestræ indolis indicia vsque eò illucescant,
Auricomam Phœbus quò iacit vsque facem.

11981

O quantum es t ubicumq̃ sans titatis
Quantumque es t hominum beatiorum
Felix es t nihil t̃ nihil beatum
Quod non diuitiore de penu ad vos
Flos pulcherrime purpurantis aui
Germanissima Palladis propago
Sacratissimo in hoc die redundet.

Vos hoc lucis honore luculento
Insertat titulis nouaq̃ fame
Astrorum aligerumq̃ Principis Ja.
Cum blandissima Diua sit Dearum
Integerrima nostra deprecatrix
Diuissima gentium quoq̃ ara
Non vos illa suos amet clientes?

Hæc vos rete suo sagenuisque
Quæis cælum illice sanc̃ titate totum
Et totam rapit vsque t̃ vsque terram

A ū

Attraxit,

Attraxit, modo ut auspiciore
Et cultu pietate sanctiore, T
Vincolo quo potis es tenaciore
Sic compac tuis arc tuisq stringat,
Nunc ad multicoloremanantatem

Excultissimum Tintegellum in hortum
Pars taniq rosis fragrantioreman
Et Cos to Assyriog malobathro
Myrrha, thure, opobalsamo quoq ipso,
Multis millibus elegantioreman :

O carissima pignora euocamur.

Inde quisque sibi legunt corollas
Ex hoc exaltatum venusto agello
Intexunt capiti decus suo, T qui
Pubentis viridis simis iuuentæ
Vernant delicys Tilli iniqua
Quæis ætas populauit hunc virorem

Instans

Inſtaurant inopem orbitatem ab iſta
Et quæis conditionis amplitudo
Præluxit faculam eminentiorem
Et quos ſors ſua tenuitate parua
Concidit, modica æſtimatione
Quantumuis fuerintq; vixerintq;
Rebus præſidia hinc ſuis requirunt
Vnum perſugium hic T vnum Aſyllum.
Verum ad vos potius propago ſanc ta
Non cerebrigenæ at magis Mariæ
Germaniſſima ſtirpsq; natioq;
Ad vos proximitate pertinebat
Nexus Parthenia ſodalitatis
Quos ad ſacra Nouenſilum Dearum,
Virtus inſita pec tori alto adegit.
Nam ſi quæritis aureum pudorem,
Qui color melius venus tat iſta

A ii

Puberæ

Pubertate inuentiam optimam, quam
Albicans cute purpuris Ja summa.
Ab hinc exulat ut quid inuenistis est,
Et quicquid Paphio madens veneno
E Cypro ueterator ille porrigit.
Hæc castissima & integella Virgo
Lilio & niue purior recentis
Vultum purior Hespero nitenti
Tota sidereo tametsi ab igne
Aethra effulgeat, hæc parens beata
Candidissima candidis fumarum
Quot sunt aethereo axe flammularum.
Vos quicumque viam ad scientiarum
Culmen carpitis, arduum atque cæcis
Circum anfractibus occupatum, & ipsis
Septis Dadaeis latentiozem,
Nulla appenditeserta ad Hermathenas
Nulli

Nulli Mercurio indici viarum.
Prece aut thuricremis vouete donis
Ves tra vos penitis Jmas Minerva
Ad sedes faciet Patrona praes. to
Alii densior herbida aristis
Virtutum seges artium et bonarum
Caeli nascitur aureo in roseto
Hinc delibat in omniumque sensus
Instillat bona gentium Magistra.
Vitas barbaricam, asperam, inficetam,
Saxeam, oris fragam, horridamque linguam
Poscis auribus Atticis probari
Atque hoc ipse quod Elocutionis
Romana pater, atque primipilus,
Et Siren Latialis egit, audes
Ingenij ut patitur benigna vena.
Mille tu licet arculas, colores,

Et

Et centum myrothecia, atque centum
Pigmenta omnigena undecunque verras
Cales tui si in Anchora recumbis
Fras tra es, auriculas rudis popelli
Gerris inquinat inficetiarum
Tanta tamque laboriosa cura.
Non mi Cas talium amplius fluentum
Non extollite vitream Hippocrenem
Quam Musisque chorog Apollinari
Scalpsit alitis hinniētis ic tus,
Pyrenemq Heliconidasq uatum
Insanis Jima somnia, J quod usquam
Fuco illeuit ut impudente in ausu
Mendax Gracia sic triumphet. is ta
Vnius nucis as timatione
Sub praconio J auc lionis has ta
Nec quaro licitacier, nec opto.

Quos

Quos in Partheniâ sodalitate
Vna mens sociauit & voluntas
Illis Tempe beata florulenti
Uberrim properant floris haurum.
Hic namque Elysia ad vireta, campis
Quos ver perpetuum perambulat fons
(Fons quem terrigenû Deumq̄ Rector
Centum munyt ē super sigillis
Centum clauibus obserauit ipse)
Circumfunditur, & beata lambens
Leni murmure prata, ab hinc petrosa
Sese infundit homuncionum in arua.
Limpidis sime fons in omnibusq̄
Fons pulcherrime, gratiaque origo,
Cui non influis, hic vel in catastas
Verba innoxia detque, torqueatque.
Arroso viduet manum ungue utramq̄

Et

Et nunquam patiatur otiosa
Parcentem dare dexteram Vacunæ.
Sisyphi tamen is labore anbelans
Hac molimina fertq̄ agitq̄ frus tra
Hacque sedulitate pertinaci
Promouet nihilum, quia irrigante
Arescit vacuus sine imbre sacro.
Et tantum sterile scit, ille quantum
Desertis simus, horridusque campus
Agri incommoda pes simasq̄ pes tes
Infelix loliumque carduosq̄
Et lappas tribulosq̄ fundit ex se.
Felices ter, T̄ amplius beati
Quæis tanto auxilio patrona præsto
Quos non absimiles rosarum, amana
Et facunda rosisque libysq̄
Olim in cælituum arua congregabit

Hic

Hic gratis Jima Veris J Fauoni
Aeternum Superis susurrat aura.
Et per florea rura flosculorum
Quos ab hinc violenta abegit Austro.
Immittis rabies ferusque turbo
Complura agmina, plurimæ cohortes
Suaue luxuriant, satusque circum
Dinum Heroidis, æuitero in auro
Ambiuntque tenentque fulciuntque.
Verum illa in decore aureo refulgens
Vultu quo exhilarat Deos renidet
Et caelos face tam potente adurit.
Namque afflavit honorem ei supremus
Rex, ut caelitibus stupenda Mater
Nutrix atque Dei illa pusionis
Tanto splendidior venus tiorque
Sit, quanto inferiora cuncta cernit.

Candis

Candidis Jima candidis Jimorum
Cali quos habet Hybla floscolorum
Hac vos are suo asseritque librâ
Inseritque suam in sodalitatem,
Quæ porro benè prospereque vobis
Des tinatio pacis etioque cedat.
Supremum Hendecasyllabis precamur
Autorem, in chyte flos virentis aui.
Florentis Jima **MARIAE** propago.

